

Lea Tuulikki Niskala

Päivän pähkinöitä ja muita juttuja

Ajatuksia arjen pienistä asioista

*Päivän pähkinöitä ja
muuta juttuja*

Lea Tuulikki Niskala

© 2019 Niskala, Lea Tuulikki
Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa
ISBN: 978-952-802-200-8

Innostuksen alkuvaiheet

Kuulin sieltä täältä, että joku on bloggaajana kirjoitellut mukavia kirjoituksia. Joku sanoi seuraavansa bloggaajien matkailusivuja ja musiikkisivuja. Blogi on verkkosivu tai sivusto, johon voidaan tuottaa sisältöä säännöllisesti. Omat sivut ja niiden päivittäminen alkoi kiinnostaa. Näitä sivustoja on ilmaisia tai maksullisia. Asia alkoi itää ja niinpä päätin astua tälle bloggaajan tielle. Miksi siis en minäkin, kuin muutkin sitä osaavat tehdä. Ei se toki helppoa ollut. Vaikka tarjontaa oli, niin Simple Site tarjosi ilmaiseksi helppoa sivustoa. Niinpä lähdin kokeilemaan. Siihen taisi muutama tunti mennä kuitenkin, ennen kuin sain sivuston tehtyä. En nyt itseäni oikein voi kutsua bloggaajaksi, mutta kuitenkin, kun alkuun pääsin, olen jotenkin asiaan hurahtanut. Muutaman vuoden tein ja sitten sivusto alkoi ns. ”kiukutella”. Olin tunkenut liikaa juttuja. Päätin poistaa ja tallensin sivut. Ajattelin, että ovatpa aihiona johonkin. Unohdin asian, kunnes mietin, että taidanpa tehdä näistä kirjan. Asia kiteytyi vähitellen ja nyt on aika toteuttaa. Tästä taitaa tulla tällainen harrastelija bloggaajan omituinen sarja pieniä jutun poikasia, usein aamun varhaisina tunteina syntyneitä ajatuksia siinä aamupuuron ja kahvin välillä kirjoiteltuja juttuja. Tämä taitaa olla lähinnä Lifestyleblogi, jossa on henkilökohtainen, päiväkirjamainen tyyli. Blogit ovat vuosilta 2017 – 2019.

Lea Tuulikin mietiskelyjä

Hei,

Kirjoittelen mielelläni iloisista asioista, kuten kesästä, lämpöisistä päivistä ja luonnon läheisyydestä. Kirjoittelu on harrastus, jonka parissa viihtyy. Tunnit eivät merkitse mitään. Ehkä löydät kirjoituksiani, sillä joistakin ajatuksista on syntynyt muutama kirja.

Kesämuistoja keräämässä

2017

Rohkea askel

Tänään on 19.11.2017. Otinkin rohkean askeleen, sillä onhan hauska kirjoitella siitä, mitä luulee ehkä joitain kiinnostavan. Olen miettinyt, miten kaunis syksy väreineen onkaan. Ja vaikka pimeys vallitsee, kynttilän valo aamupuuron kera voi piristää kummasti ja antaa päivälle ihanan alun. Yöllä hiivin hiljaa ikkunaan ja näin valkoisen ihmeen. On tullut lunta. Tulipa jouluinen mieli, vain tiukujen helinä puuttui. Olin hetken vain, sillä uni painoi silmiäni. Lunta sataa hiljalleen, ja unettaa. Ihanaa kietoutua peiton alle ja olla vaan.

Hm... tonttujako liikkeellä?

Minä olen siili ja minua hieman huolettaa, onko maailmassa kaikki kunnossa.

Leipomaan

Kaikkihan tietää, miten hyvää vasta leivottu pulla on. Toki kaupan pullakin on hyvää. Mutta vastaleivottu pulla ja lasi kylmää maitoa tai kuppi kahvia, miten vain. Maistuu suorastaan taivaalliselta. Kyllä leipominen on hauskaa ja sitä näin joulunalla moni tekee. Mutta mistä johtuu, että jokaisella leipojalla on oman makuinen pulla. Vaikka se resepti on sama. Tai no, lähes sama. Joku voi laittaa voita ja sokeria enemmän kuin toinen. Tuleeko se maku siitä, kuinka suurella rakkaudella sitä taikinaa vaivaa. Niin ja iloisia leipojiahan on näin joulun alla varmaan runsaasti. Nauttikaa siis vehnäsen leipomisesta.

Punatulku uros tutkailee maailmaa

Olen niin hyvilläni

Olen siis vastakohta mielensä pahoittajalle, voisin olla hyvilläni monista ihanista asioista. Mieleni on hyvä, kun aamukahvilla istuessani, voin katsella ikkunasta ulos ja nähdä ilokseni 7 punatulkkua sireenipensaassa. Siellä on vielä paljon siemeniä tallella ja niitä ne napostelevat innolla

Punatulkkut ilahduttavat

Punatulkkuja käy nyt joka aamu sireenipensaassa. Laiteltiin ruokaa linnuille, sillä onhan lunta ja vähän pakkastakin. Sitä vain on mukava katsella, kun tulevat muutkin linnut ruokailemaan. Joskus on eksynyt muitakin, kuin talitinttejä. Muuan viherpeippo istui tyyriinä siemenastian luukkulaatikossa ja ei päästänyt muita siihen, mutta nakkasi siemeniä alas, kun ei kelpuuttanut kaikkia. Muut söivät sitten maasta. Kyllähän niillä on se nokkimisjärjestys. Taitaa olla vähän meillä ihmisilläkin, vai mitä?

Marraskuu, tämä päivä pimeän harmaa...mieleni on hyvä, kun linnuilla on ruokaa. Yksinäinen punatulkku istuu lumituiskussa sireenin oksalla keinuen. Vedin tänään jalkaani eripariset sukat, mitähän sekin tietää? Onko niin, että tästä se päivä lähtee niin kuin pepulleen menemään. Tai, jos onni oikein, niin nuttu nurin. Kirjoittelen ja kirjoittelen. Aika kuluu, ja ehkäpä saan aikaiseksi uuden kirjan entisten joukkoon. kuka niitä sitten lueskelee, tai sitten ei...Kupponen kuumaa kahvia virkistää aina, pimeälläkin.

Kirja sisältää vuosilta 2017-2019 Facebookissa julkaistuja blogikirjoituksia. Näin ollen niissä on hiven historiaakin. Pääasiassa kirjoitukset on tullut säilytettyä vain omaan käyttöön, mutta nyt syntyi kuitenkin idea tehdä niistä kirja. Ehkä niiden kautta voi hahmottaa arkielämän tapahtumia ja ilon aiheita.

BoDTM
BOOKS on DEMAND

www.bod.fi